

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະຫານປະເທດ

ເລກທີ **064** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28. 01. 2014

ລັດຖະດຳລັດ ຂອງປະຫານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂຶ້ງ;
- ອີງຕາມ ມະຕີຕິກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 026 / ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2013;
- ອີງຕາມ ນັ້ງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 022 /ຄປຈ, ລົງວັນທີ 23/01/2014.

ປະການປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1. ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2. ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະການປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຮູມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 026 /ສພຂ

ມະຕິຕິກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕິກລົງຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ(ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂໍ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງ
ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເຫຼືອທີ 6 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄືນຄວາມ
ຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລີກເຊື່ອ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ
(ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າ ຂອງວັນທີ 27 ທັນວາ 2013

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕິກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສູງ
ເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິຕິກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 27 ທັນວາ 2013

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢ່າຊື່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 48 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 27 ທັນວາ 2013

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ (ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທີ່ວໄປ

ມາດຕາ 1(ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍານົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສິ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອຊູກຍູ້ການຜະລິດສິນຄ້າຢ່າງແຂງແຮງ, ສ້າງຖານກຳລັງການ ຜະລິດອຸດສາຫະກຳໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເຮັດໃຫ້ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງມີການພັດທະນາ ຂະຫຍາຍຕົວ, ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮັບຮອຍ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ພຶກປັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແນໃສ່ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ອົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງປະຖົມປັດໄຈໃຫ້ແກ່ການທັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝເຫຼືອລະກັວ ຢ່າງໜັກແໜ້ນ.

ມາດຕາ 2(ປັບປຸງ) ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແມ່ນ ກົດຈະກຳການຜະລິດ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ແຮງ ການຄົນ ຢູ່ໃນໂຮງງານ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຜະລິດແປຮູບວັດຖຸດີບ ຫຼື ວັດຖຸເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຈາກສະພາບເດີມໄປສູ່ຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ເປັນສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 3(ໃໝ່) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບ ຫົນນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີ ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທີ່ຕັ້ງໂຮງງານ ພາຍເຕີ ບໍລິເວນໂຮງງານຕັ້ງຢູ່ ໃນເຂດອຸດສາຫະກຳ, ນິຄົມ ອຸດສາຫະກຳ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດການຜະລິດເພື່ອສິ່ງອອກ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນ;

2. **ເຄື່ອງຈັກ ພາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍຊັ້ນສ່ວນ ເພື່ອໃຊ້ຜະລິດ, ນຳສິ່ງພະລັງງານ, ປັບປຸງຫຼັງງານໄດ້ນີ້ງ ເປັນພະລັງງານອື່ນ ດ້ວຍການໃຊ້ພະລັງນັ້ນ, ອາຍນັ້ນ, ນັ້ນມັນເຊື້ອໄຟ, ອາກາດ, ອາຍແກ້ດ, ໄຟຟ້າ, ພະລັງງານລົມ ຫຼື ພະລັງງານຊະນິດອື່ນ ຢ່າງໄດ່ຢ່າງນີ້ງ ຫຼື ຫຼາຍຢ່າງລວມກັນ;**

3. **ກຳລັງແຮງລວມຂອງເຄື່ອງຈັກ ພາຍເຖິງ ກຳລັງແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ກຳລັງແຮງ ທຽບເທົ່າຫັງໝີດ ທີ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງຢູ່ໃນໂຮງງານ ຂຶ້ງມີທິວໜ່ວຍຄິດໄລ່ເປັນແຮງມ້າ;**

4. **ວັດຖຸດີບ ພາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ໄດ້ມາຈາກຊັບພະຍາກອນແຮ່ທ່າດທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ ໂລຫະ, ອະໂລຫະ, ມາຈາກແຫ່ງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຊັ່ນ ພິດ ແລະ ສັດລັງປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ມາ ຈາກສິ່ງເສດເຫຼືອ ເຊັ່ນ ເສດເຈັຍ, ເສດໄມ້, ເສດເຫຼັກ, ເສດຢ່າງປລາສະຕິກ;**

5. **ວັດຖຸເຄື່ອງສໍາເລັດຮູບ ພາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຜ່ານຂັ້ນຕອນໄດ້ນີ້ຂອງຂະບວນການປຸງແຕ່ງມາແລ້ວ ເຊັ່ນ ຢ່າງປລາສະຕິກ, ເຫຼັກກັກ, ແມ່ເຫຼັກ, ແກ້ວ, ແຜ່ນແພ, ວັດຖຸສັງເຕາະ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ສາມາດສືບຕໍ່ປຸງແຕ່ງ ເປັນສ່ວນປະກອບ ຫຼື ຜະລິດໃຫ້ກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ;**

6. **ຜະລິດຕະພັນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ພາຍເຖິງ ພາກຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຜະລິດຂອງໂຮງງານ ຂຶ້ງນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ແຮງງານຄົນ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດ;**

7. **ເຂດກັນຊຸມ ພາຍເຖິງ ເຂດສະຫງວນໄວເປັນເຂດອ້ອມຮອບໂຮງງານ, ນັບແຕ່ອາຄານໂຮງງານ ເຖິງ ຮີ້ວ ຫຼື ກຳແພັງໂຮງງານ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;**

8. **ອຸດສາຫະກຳສີຂຽວ ພາຍເຖິງ ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ການນຳໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອຄົນໃໝ່, ການນຳໃຊ້ພະລັງງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຮັບປະກັນການຜະລິດແບບຍືນຍົງ;**

9. **ອຸດສາຫະກຳແບບຄອບຄົວ ພາຍເຖິງ ອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ງ່າຍດາຍ, ມີການລົງທຶນບໍ່ສູງ, ດໍາເນີນກົດຈະການໃນຄົວເຮືອນ, ໃຊ້ແຮງງານໃນຄອບຄົວເປັນຕົ້ນຕໍ່ ທີ່ມີແຮງງານຕໍ່ກວ່າ 10 ຄົນ ຫຼື ໃຊ້ເຄື່ອງຈັກຂະໜາດນ້ອຍ ຕໍ່ກວ່າ 10 ແຮງມ້າ ຊ່ວຍໃນການຜະລິດ.**

ມາດຕາ 4(ໃໝ່) ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ໃຫ້ກວ່າງຂວາງ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ທັນສະໄໝ ຕາມທິດອຸດສາຫະກຳສີຂຽວ ເພື່ອຜະລິດສິນຄ້າທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງ, ສ້າງຄວາມອາດສາມາດແຂ່ງຂັນ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ພັດທະນາອຸດສາຫະກຳທີ່ມີທ່າແຮງ, ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ, ຮັບປະກັນການພັດທະນາໄປສູ່ເຂດແຄວນ ແລະ ຫ້ອງຖື່ນທ່າງໄກສອກຫຼັກ, ສ້າງພື້ນຖານເສດຖະກິດ ໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື້ອງ ເພື່ອສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 5(ໃໝ່) ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ
ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໄຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຖືກຕ່ອງຕາມລະບຸບກິດໝາຍ;
2. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ, ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ປູດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຮັບປະກັນມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ຄວາມປອດໄພ, ສຸຂານາໄມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຸບຮຽບຮ້ອຍ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິຫໍາ ແລະ ສະເໜີພາບຕໍ່ນ້ຳກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 6(ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກິດໝາຍ

ກິດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຫ້າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຫີ້ດີເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ທຸກປະເທດ, ທຸກຂະໜາດ ແລະ ທຸກລະດັບ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຍົກເວັ້ນອຸດສາຫະກຳແບບຄອບຄົວ.

ອຸດສາຫະກຳແບບຄອບຄົວ ມີ ລະບຸບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສິ່ງເສີມສະເພາະ.

ມາດຕາ 7(ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ຊຸກຍຸ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການພິວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກ ອົບຮົມ ແລະ ການຕື່ມຄວ້າ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານ ດັ່ງກ່າວມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ພາກທີ II

ກິດຈະການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ໝວດທີ 1

ປະເພດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ມາດຕາ 8(ປັບປຸງ) ປະເພດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ປະເພດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ໄດ້ຈັດແບ່ງຕາມລະຫັດສາລະບານການຈັດແບ່ງຂະແໜງເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະຫັດສາລະບານການຈັດແບ່ງຂອງສາກົນ ຫຼື່ງປະກອບ ດ້ວຍ:

1. ອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ;

2. ອຸດສາຫະກໍາເຄື່ອງດື່ມ;
  3. ອຸດສາຫະກໍາຢາສູບ;
  4. ອຸດສາຫະກໍາແຜ່ນແພ;
  5. ອຸດສາຫະກໍາເຄື່ອງນຸ່ງທີມ;
  6. ອຸດສາຫະກໍາໜັງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີກ່ຽວຂ້ອງ;
  7. ອຸດສາຫະກໍາໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກໄມ້ ແລະ ຫວາຍ, ຜະລິດຕະພັນຈາກເຟຝອງ ແລະ ວັດຖຸຈັກສານ;
  8. ອຸດສາຫະກໍາເຈັຍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຈັຍ;
  9. ອຸດສາຫະກໍາກ່ຽວກັບການພິມ, ການອັດສໍາເນົາພາບ, ແສງ, ສີ, ສົງ ທີ່ອັດບັນທຶກມາ;
  10. ອຸດສາຫະກໍາຖ່ານຫືນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນນີ້ມັນກັນກອງ;
  11. ອຸດສາຫະກໍາທາດເຄີມ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຄີມ;
  12. ອຸດສາຫະກໍາຢາປົວພະຍາດ, ຜະລິດຕະພັນເຄີມໃຊ້ບຸງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການຢາ ຈາກເຟຝຶດ;
  13. ອຸດສາຫະກໍາຢາງ ແລະ ປລາສະຕິກ;
  14. ອຸດສາຫະກໍາແຮ່ທາດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນໂລຫະ;
  15. ອຸດສາຫະກໍາໂລຫະຂັ້ນພື້ນຖານ;
  16. ອຸດສາຫະກໍາໂລຫະປະດິດ;
  17. ອຸດສາຫະກໍາເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງເອເລັກໄຕຣນິກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກ່ຽວກັບສາຍຕາ;
  18. ອຸດສາຫະກໍາອຸປະກອນໄຟຟ້າ;
  19. ອຸດສາຫະກໍາເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງປະກອບທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຈັດເຂົ້າບ່ອນໄດ;
  20. ອຸດສາຫະກໍາລິດຍິນ, ລິດພວງ ແລະ ອຸປະກອນຕິດລິດພວງ;
  21. ອຸດສາຫະກໍາອຸປະກອນຂົນສົ່ງອື່ນໆ ເຊັ່ນ ເຮືອ, ກໍາປັນ, ເຮືອບິນ, ລິດຈັກ;
  22. ອຸດສາຫະກໍາເຄື່ອງເຟິນິເຈີ;
  23. ອຸດສາຫະກໍາອື່ນ ເຊັ່ນ ການຜະລິດເຄື່ອງເອັບປະດັບ, ເຄື່ອງດິນຕີ;
  24. ອຸດສາຫະກໍາກ່ຽວກັບການສ້ອມແປງ ແລະ ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນ.
- ປະເທດອຸດສາຫະກໍາບຸງແຕ່ງ ໄດ້ຈັດແບ່ງອອກເປັນໜ້າຍກຸ່ມ ແລະ ໜ້າຍຊະນິດ ຂຶ້ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບັນຊີສະເພາະ.

ມາດຕາ 9(ບັບປຸງ) ຂະໜາດໄຮງງານອຸດສາຫະກໍາບຸງແຕ່ງ

ອີງໃສ່ກໍາລັງແຮງລວມຂອງເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ຈຳນວນແຮງງານ ຫຼື ທຶນ ໄຮງງານອຸດສາຫະກໍາບຸງ ແຕ່ງ ປະກອບດ້ວຍ ສາມຂະໜາດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄຮງງານຂະໜາດນ້ອຍ ປະກອບດ້ວຍ ກໍາລັງແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ແຕ່ 10 ແຮງມ້າ ຫາ 50 ແຮງມ້າ ຫຼື ຈຳນວນແຮງງານແຕ່ 10 ຄົນ ຫາ 50 ຄົນ;

2. ໄຮງ່ານ ຂະໜາດກາງ ປະກອບດ້ວຍ ກໍາລັງແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ແຕ່ 51 ແຮງມ້າ ຫາ 200 ແຮງມ້າ ຫຼື ຈຳນວນແຮງ່ານ ແຕ່ 51 ຄົນ ຫາ 200 ຄົນ;

3. ໄຮງ່ານ ຂະໜາດໃຫຍ່ ປະກອບດ້ວຍ ກໍາລັງແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ແຕ່ 201 ແຮງມ້າຂຶ້ນໄປ ຫຼື ຈຳນວນແຮງ່ານ ແຕ່ 201 ຄົນຂຶ້ນໄປ.

ສໍາລັບທຶນຂອງແຕ່ລະຂະໜາດໄຮງ່ານອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບົບການຕ່າງໆຫາກ.

ໝວດທີ 2 ການສ້າງຕັ້ງໄຮງ່ານ

ມາດຕາ 10(ບັບປຸງ) ໄຮງ່ານ

ໄຮງ່ານ ປະກອບດ້ວຍ ສະຖານທີ່, ອາຄານ ຫຼື ພາຫະນະ ທີ່ບັນຈຸເຄື່ອງຈັກ ຊຶ່ງມີກໍາລັງແຮງລວມ ຫຼື ກໍາລັງແຮງທຸງບໍ່ເຫົ່າແຕ່ 10 ແຮງມ້າ ຫຼື 7,46 ກິໂລວັດ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ໄຊ໌ຄົນງານແຕ່ 10 ຄົນຂຶ້ນໄປເພື່ອດໍາເນີນການ ຜະລິດ, ປະກອບ, ສ້ອມແປງ, ບັບປຸງ, ດັດແປງ, ບັນຈຸ ຫຼື ບຸງແຕ່ງຄົນໃໝ່.

ມາດຕາ 11(ໃໝ່) ການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງໄຮງ່ານ

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນດ້ານອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງປະເພດໄດ້ຫົ່ງ ຕ້ອງຢືນຄໍາຮັງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕໍ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມຂຶ້ນຕອນການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ມີໃບຢັ້ງຢືນການປະເມີນຜົນກະທິບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໃບອະນຸຍາດການບຸກສ້າງໄຮງ່ານ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນດໍາເນີນກິດຈະການໄຮງ່ານ.

ມາດຕາ 12(ໃໝ່) ທີ່ຕັ້ງໄຮງ່ານ

ທີ່ຕັ້ງໄຮງ່ານອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງ ທຸກປະເພດ ແລະ ທຸກຂະໜາດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

- ສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ປົດຈັດສັນການນີ້ໃຊ້ທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ;
- ມີເນື້ອທີ່ເໝາະສົມກັບການດໍາເນີນກິດຈະການຕາມຂະໜາດ ແລະ ປະເພດໄຮງ່ານ;
- ມີເສັ້ນຫາງເຂົ້າ-ອອກ ສະດວກ;
- ມີໄລຍະທ່າງຈາກຊຸມຊົນ, ໄຮງຮຽນ, ໄຮງໝໍ, ວັດ, ແຫ່ງວັດທະນະຫີ່, ເຂດປ້ອງກັນຄວາມສະຫຼົບ, ປ່າສະຫຼົງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ, ແຫ່ງຕົ້ນນົ້າ, ເຂດອະນຸລັກຊີ່ວະນາງພັນ ແລະ ອື່ນໆ.

ໄລຍະທ່າງ ຂອງທີ່ຕັ້ງໄຮງ່ານ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບົບການຕ່າງໆຫາກ.

ມາດຕາ 13(ໃໝ່) ອາຄານໄຮງງານ

ອາຄານໄຮງງານ ຕ້ອງມີໂຄງສ້າງທີກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ຕາມແຕ່ລະປະເພດຂອງໄຮງງານ ຂຶ່ງອາດປະກອບດ້ວຍ:

1. ອາຄານສໍາລັບການຜະລິດ;
2. ສາງເກັບມັງນວດຖຸດີບ;
3. ສາງຜະລິດຕະພັນ;
4. ອາຄານສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ;
5. ອາຄານອື່ນ ຕາມຄວາມຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 14(ໃໝ່) ການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກ

ການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມແຜນຜັງ ແລະ ລະບົບເຕັກນິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ.

ມາດຕາ 15(ໃໝ່) ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂານາໄມ ໃນໄຮງງານ

ໄຮງງານ ຕ້ອງມີ ລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ, ສຸຂານາໄມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງໄພພິບດປະຈຳໄຮງງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບູບກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3 ການປົງປາງກິດຈະການ

ມາດຕາ 16(ປັບປຸງ) ການຂະຫຍາຍໄຮງງານ ແລະ ການເພີ່ມກິດຈະການ

ການຂະຫຍາຍໄຮງງານ ແມ່ນ ການເພີ່ມຈຳນວນ ຫຼື ແຮງມ້າຂອງເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ການເພີ່ມເນື້ອທີ່ອາຄານໄຮງງານ ຫຼື ຈຳນວນກໍາມະກອນ ຫຼື ຫ້າງສາມຢ່າງພ້ອມກັນ.

ທຸກກິດຈະການອຸດສາທະກໍາປຸງແຕ່ງ ສາມາດດໍາເນີນການຂະຫຍາຍກິດຈະການໄຮງງານ ແລະ ເພີ່ມການຜະລິດໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກິດໝາຍ ແລະ ລະບູບການຂອງບັນດາຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 17(ປັບປຸງ) ການຍົກຍ້າຍໄຮງງານ

ການຍົກຍ້າຍໄຮງງານຈາກສະຖານທີ່ນີ້ ໄປສະຖານທີ່ອື່ນ ຖື່ວ່າເປັນການສ້າງຕັ້ງໄຮງງານ ໃໝ່, ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນຕາມການສະເໜີສ້າງຕັ້ງໄຮງງານໃໝ່ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11, 12, 13, 14 ແລະ ມາດຕາ 15 ຂອງກິດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 18(ປັບປຸງ) ການໃຫ້ເຊົາ, ເຊົາຂຶ້ນ ແລະ ການໂອນ ກິດຈະການໄຮງງານ

ກິດຈະການໄຮງງານ ສາມາດໃຫ້ເຊົາ, ເຊົາຂຶ້ນ, ໂອນ ຫຼື ຂຶ້-ຂາຍ ໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ໂດຍອີງໃສ່ລະບຸບກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກໍານົດໄວ້.

ຜູ້ໄດ້ຮັບໂອນ, ສືບທອດ ຫຼື ຜູ້ຂຶ້ນ ກິດຈະການໄຮງງານ ມີສິດ ແລະ ພັນທະຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນກິດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກິດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບໂອນ, ສືບທອດ ຫຼື ຜູ້ຂຶ້ນ ກິດຈະການໄຮງງານ ຕ້ອງແຈ້ງຂໍດັດແກ້ທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕາມກິດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ຂໍໃບຢັ້ງຢືນດໍາເນີນກິດຈະການໄຮງງານນໍ້າຂະແໜງການອຸດ ສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຢັ້ງຢືນເອກະສານຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງຜູ້ໃໝ່. ສໍາລັບການເຊົາ ຫຼື ເຊົາຂຶ້ນ ກິດຈະການໄຮງງານ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອ ຊາບ ແລະ ສືບຕໍ່ສິ່ງ ເສີມ ແລະ ອຸ້ມຄອງຕໍ່ໄປ.

ໝວດທີ 4

ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃນອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ

ມາດຕາ 19(ໃໝ່) ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ນຳໃຊ້ໃນອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ

ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ນຳໃຊ້ໃນອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ ຕ້ອງແມ່ນເຄື່ອງຈັກທີ່ເໝາະ ສົມກັບສະພາບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໄຫ້ການຜະລິດມີຄຸນນະພາບ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນສູງ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທັນໄປສູ່ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ທີ່ທັນສະໄໝເຫັນລະກົວ.

ມາດຕາ 20(ໃໝ່) ການຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງເຄື່ອງຈັກໃນໄຮງງານ

ເຄື່ອງຈັກທີ່ນຳໃຊ້ໃນໄຮງງານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັກສາຄຸນນະພາບ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີຕະ ຫຼື ໂດຍໃລຍະເວລາຂອງການດໍາເນີນກິດຈະການ. ຖ້າທາກເຄື່ອງຈັກມີການຊຸດໄຊມ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ມາດ ຕະຖານຂອງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ, ປັງນເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ປັງນອາ ໄໝ່ເຄື່ອງຈັກ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານ.

ໝວດທີ 5

ຜະລິດຕະພັນອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ

ມາດຕາ 21(ໃໝ່) ມາດຕະຖານຜະລິດຕະພັນອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ

ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການໄຮງງານອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະຖານແບບສະໜັກ ໃຈ ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ຜະລິດຕະພັນ ມີຄຸນນະພາບ, ໄດ້ມາດຕະຖານ, ມີສຸຂານາໄມ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ບໍ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການສ້າງມາດຕະຖານ, ລະບົງບການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຂະບວນການປະເມີນຄວາມສອດ
ຄ່ອງ ສໍາລັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ.

ມາດຕາ 22(ໃໝ່) ຂັບສິນທາງປັນຍາດ້ານອຸດສາຫະກຳປູງແຕ່ງ

ລັດ ເອົາໃຈໄສ່ຊູກຢູ່ ແລະ ສົງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາດ້ານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຢູ່ຕີທຳຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງຂັບສິນທາງປັນຍາດ້ານອຸດສາຫະກຳ ໂດຍສອດດ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂັບສິນທາງປັນຍາ.

ໝວດທີ 6

ມາດຕາ 23(ឯិន្ទេ) ឧបតាថម្មរាជសីខ្ព្តា

ລັດ ຊຸກຍູ້ ສິງເສີມໄຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອພັດທະນາໃຫ້ເປັນອຸດສາຫະກຳສີຂຽວ ໂດຍປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍດ້ານສິງແວດລ້ອມຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອໃຫ້ຂະບວນການຜະລິດເປັນມິດກັບສິງແວດລ້ອມ.

ອີງໄສ່ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຈໍາເປັນໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ປ້ອງກັນຜົນກະທິບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມນັ້ນ ຄວາມສ່ຽງຜົນກະທິບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຮງງານ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບໜຶ່ງ ແມ່ນ ໂຮງງານທີ່ມີຄວາມສິ່ງຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ໃນລະດັບຕໍ່າ ຂຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມໄຮງງານໃຫ້ເຂັ້ມງວດ;
  2. ລະດັບສອງ ແມ່ນ ໂຮງງານທີ່ມີຄວາມສິ່ງຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ໃນລະດັບປານກາງ ຂຶ່ງຕ້ອງສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕິດຕາມເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
  3. ລະດັບສາມ ແມ່ນ ໂຮງງານທີ່ມີຄວາມສິ່ງຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ໃນລະດັບສູງ ຂຶ່ງຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕ້ອງສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສໍາແວດລ້ອມຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຕິດຕາມເປັນປະຈຳ;

ລາຍລະອຽດສໍາລັບລະດັບຄວາມສົ່ງຜົນກະທິບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໄຮງໝານ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຸບການຕ່າງໆຫາກ.

ມາດຕາ 25(ປັບປຸງ) ມາດຕະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ການດຳເນີນກົດຈະການໄຮງ່ງານ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ການສັນຈອນ, ສົງ, ແສງ, ສີ, ກື່ນ, ອາຍພິດ, ຜຸ່ນ, ຄວນ, ແຮງສັນສະເທືອນ, ອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸມ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຈ່າຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ຮັບປະກັນໃຫ້ໄຮງ່ງານທີ່ມີຄວາມສິ່ງລະດັບໜຶ່ງ ມີເຂດກັນຊົນຕໍ່ສຸດບໍ່ຫຼຸດສື່ແມ້ດ, ໄຮງ່ງານທີ່ມີຄວາມສິ່ງລະດັບສອງ ຕ້ອງມີເຂດກັນຊົນບໍ່ຫຼຸດສືບແມ້ດ ແລະ ໄຮງ່ງານທີ່ມີຄວາມສິ່ງລະດັບສາມ ຕ້ອງມີເຂດກັນຊົນບໍ່ຫຼຸດ ຊາວແມ້ດ ຕາມແຕ່ລະກໍາລະນີ;

3. ຕ້ອງມີການປະສານສົມທີບລະຫວ່າງຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 26(ປັບປຸງ) ການບໍ່ຫັດ ແລະ ກໍາຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງໄຮງ່ງານ

ສິ່ງເສດເຫຼືອທຸກປະເພດຂອງໄຮງ່ງານ ຕ້ອງຖືກບໍ່ຫັດ ແລະ ກໍາຈັດ ຕາມກໍາມະວິທີ ແລະ ຫຼັກວິຊາການທີ່ຖືກຕ້ອງ ຢູ່ສະຖານທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ.

ມາດຕາ 27(ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງຫາດເຄີມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ

ການດຳເນີນກົດຈະການໄຮງ່ງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ກ່ຽວກັບຫາດເຄີມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຂັນຕະລາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທີສັນຍາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ສປປລາວ ເປັນພາສີ.

ການຂໍໃບຢັ້ງຢືນ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຍົກເລີກໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບຫາດເຄີມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກໍາສະເໜາ.

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທີບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ ແລະ ການນຳໃຊ້ຫາດເຄີມ ແລະ ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການ ຄຸ້ມຄອງຫາດເຄີມຕາມແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ធម្មទី 7

ມາດຕາ 28(ປັບປຸງ) ແຮດອຸດສາຫະກຳ

ເຂດອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ສະຫງວນ ຫຼື ຈັດສັນໄວ້ ສໍາລັບການສ້າງຕັ້ງໂຮງງານ
ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຫຼື ກົດຈະການອື່ນ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການດໍາເນີນກົດຈະການອຸດສາຫະກຳທີ່ໄດ້ຮັບ
ການຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການຈາກລັດຖະບານ ແລະ ບໍ່ມີອຸນຍື່ນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ລັດຖະບານ ກໍານົດນະໄຍບາຍສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນເຂດອຸດສາທະກຳ ຕາມຄວາມເໝາະສົມຕາມແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 29(ປັບປຸງ) ນິລິມອຸດສາຫະກຳ

ນິຕິມອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ພັດທະນາລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງຄືບຊຸດ ເຊັ່ນ
ຖະໜົນ, ລະບົບລະບາຍນີ້, ລະບົບບໍາບັດສິ່ງເສດເງື້ອ, ລະບົບປ້ອງກັນນັ້ກົວມ,ໄຟຟ້າ, ນັ້ປະປາ,
ໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ອາຄານ, ຫຼູ້ຢ່າໄສ, ສາງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກອື່ນທີ່ຈະເປັນ ເພື່ອຮັບ¹
ໃຊ້ການດໍາເນີນກົດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 30(ໃໝ່) ເຊດອຸດສາຫະກຳປູງແຕ່ງເພື່ອການສິ່ງອອກ

ເຂດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເພື່ອການສົ່ງອອກ ແມ່ນ ເຂດທີ່ດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານການ
ຜະລິດ, ການປາແຕ່ງ, ການບໍລິການ ເພື່ອສ້າງອອກສະເພາະ.

ການລົງທຶນ ແລະ ດໍາເນີນກິດຈະການໂຮງງານໃນເຂດອຸດສາຫະກຳປຸ່ງແຕ່ງເພື່ອການສົ່ງຄອກ ໄຫ້ໄຂຕີບັດຕາມນະໂຍບາຍສູ່ເສີມ ເພື່ອສ້າງອກສະເພາະ.

ມາດຕາ 31(ຶ່ງ) ການສ້າງເຫັນຄົມອດສາຫະກຳ ແລະ ເຮດອດສາຫະກຳປົງແຕ່ງເພື່ອການສິ່ງອອກ

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງນີ້ຄືມອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຊດອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງ ເພື່ອການສິ່ງອອກໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຫຼື ລະບົບການສະເພາະ.

ລາຍລະອຽດການສ້າງຕັ້ງ, ການຄຸມຄອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຊດອຸດສາຫະກຳປາແຕ່ງ ເພື່ອການສົ່ງອອກ ມີ ນິຕິກໍາສະເພາະ.

มาดຕາ 32(ໃໝ່) ການລົງທຶນໃນນິຄົມອຸດສາຫະກຳແລະເຂດອຸດສາຫະກຳປູງແຕ່ງ ເພື່ອການສົ່ງອອກ

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຊດອຸດສາຫະກຳປຸ່ງແຕ່ງ ເພື່ອການສົ່ງອອກໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຫຼື ລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ III

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ມາດຕາ 33(ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການສົ່ງເສີມ

ຜູ້ລົງທຶນໃນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕາມກິດໝາຍວ່າ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລ້ວ ຍັງໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມຈາກລັດຖະບານ ຕາມເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນ;
2. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳສີຂຽງ;
4. ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ;
5. ວິຊາການ;
6. ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ;
7. ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານ;
8. ການໃຫ້ຄໍາປົກສາ;
9. ການສະໜອງແຮງງານ;
10. ການໃຫ້ບຸລິມະສິດ;
11. ນະໂຍບາຍ ພາສີແລະອາກອນ;
12. ການຕະຫຼາດ;
13. ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
14. ການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ;
15. ການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ ຫຼື ສູນຄົ້ນຄວ້າ ຫົດລອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.

ມາດຕາ 34(ປັບປຸງ) ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ, ທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ທັງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບທຶນ, ສ້າງກອງທຶນ, ສ້າງທະນາຄານ ແລະ ໃຫ້ສິນເຊື່ອ ແກ່ບຸກຄົນ, ມິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນເຂົ້າໃນກົດຈະການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຂອງລັດຖະບານໃນການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ສ້າງກົນໄກອໍາ ນວຍຄວາມສະດວກໃນການສະໜອງທຶນ ແລະ ໃຫ້ສິນເຊື່ອ, ການຄໍປະກັນສິນເຊື່ອ, ການຮ່ວມລົງທຶນ ແລະ ກົນໄກອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ກົດຈະການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນໄດ້ຢ່າງຈ່າຍດາຍ ກວ້າງຂວາງ ແລະ ຫົວເຖິງ.

ມາດຕາ 35(ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ລັດ ສິ່ງເສີມການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດແຂ່ງຂັນຂອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດ ສິ່ງເສີມ ດ້ວນທຶນຮອນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ສະຖາບັນຄົ້ນຄວາມ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາດໍາເນີນການຄົ້ນຄວາມ, ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ເຊົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.

ມາດຕາ 36(ໃໝ່) ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳສີຂຽວ

ລັດ ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳສີຂຽວ ໂດຍເນັ້ນໄສການຜະລິດທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລອມ. ກິດຈະການໂຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນເປັນອຸດສາຫະກຳສີຂຽວ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ເພີ່ມຕື່ມອີກ 3 ປີ ນອກຈາກໄດ້ຮັບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນແລ້ວ;
2. ໄດ້ຮັບການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜົນສຳເລັດ;
3. ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍອຸດສາຫະກຳສີຂຽວຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ. ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳສີຂຽວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆທາງ.

ມາດຕາ 37(ໃໝ່) ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ

ລັດ ສິ່ງເສີມການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ມີມູນຄ່າເພີ່ມ ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນດ້ວນວິຊາການ, ຍົກລະດັບສິມີແຮງງານ, ຍົກລະດັບເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີການຜະລິດ.

ການສິ່ງເສີມການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆທາງ.

ມາດຕາ 38(ປັບປຸງ) ວິຊາການ

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສົມທີບກັບຂະແໜງການສຶກສາທີ່ການ ແລະ ກິລາ, ຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ເພື່ອສິ່ງເສີມການພັດທະນາແຮງງານໃຫ້ໄດ້ປະລິມານ ແລະ ອຸນນະພາບທີ່ເໝາະສົມ ດ້ວຍໝາຍຮູບການ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.

ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບທາງດ້ວນວິຊາການ ໃຫ້ແກ່ນກຳບໍລິຫານ, ພະນັກງານວິຊາການ ແລະ ກໍາມະກອນ ດ້ວຍໝາຍຮູບການຫັ້ງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 39(ປັບປຸງ) ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ

ລັດ ສິ່ງເສີມໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ, ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ຫຼື ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບສິນມີແຮງງານ ກ່ຽວກັບການປະກອບວິຊາຊີບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.

ມາດຕາ 40(ປັບປຸງ) ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ລັດ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການເກັບກຳ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບກົດຈະການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານລະບົງບົກດົມຍາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແຫ່ງທຶນ, ວັດຖຸດິບ, ແຮງງານ, ເຄື່ອງຈັກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ສິນຄ້າ, ລາຄາ, ຕະຫຼາດ, ການຂົນສົ່ງ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທາດເຄີມ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທີ່ວເຖິງ.

ມາດຕາ 41(ໃໝ່) ການໃຫ້ຄໍາປິກສາ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສິ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ຄໍາປິກສາທາງດ້ານລະບົງບົກດົມຍາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມະໄຍບາຍດ້ານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ, ມາດຕະຖານດ້ານເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນກົດຈະການໂຮງງານ, ການຕະຫຼາດ, ແຮງງານ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເຄີມ, ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນກົດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.

ມາດຕາ 42(ໃໝ່) ການສະໜອງແຮງງານ

ລັດ ສິ່ງເສີມການສຶກສາຄົ້ນຄວາກ່ຽວກັບ ຕະຫຼາດແຮງງານພາຍໃນ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານແຮງງານ, ການຈັດຫາ ແລະ ສະໜອງແຮງງານ.

ການຈັດຫາ ແລະ ສະໜອງແຮງງານ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນສັງຄົມ.

ມາດຕາ 43(ປັບປຸງ) ການໃຫ້ບຸລິມະສິດ

ລັດ ໃຫ້ບຸລິມະສິດ ແກ່ການລົງທຶນໄສ່ປະເພດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ສະບົງອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ, ແຜ່ນແພ ແລະ ປະເພດອ່ັ້ນທີ່ນີ້ໃຊ້ຜົນຜະລິດກະສິກຳ;
2. ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຈາກແຮ່ຫາດ;
3. ອຸດສາຫະກຳ ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກ;
4. ອຸດສາຫະກຳຜະລິດເຄື່ອງກິນຈັກ ແລະ ຍານພາຫະນະ.

ການໃຫ້ບຸລິມະສິດ ແລະ ມະໄຍບາຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບົງບົການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 44(ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍພາສີ ແລະ ອາກອນ

ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ນອກຈາກໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລ້ວ ຍັງໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສໍາລັບເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ຕາມລະບົງບການ.

ມາດຕາ 45(ປັບປຸງ) ການຕະຫຼາດ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ປະສານສົມທີບກັບສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ, ສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງທຸກຂະແໜງ, ຜູ້ປະກອບການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອຊອກຫາຕະຫຼາດຈໍາໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ.

ການຈັດຫາຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຈະດໍາເນີນດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ເຊັ່ນ ການໂຄສະນາທຸກຮູບແບບ, ການເປີດງານວາງສະແດງສິນຄ້າ ຫ້າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ເປີດກວ້າງການຝຶວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືການຄ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ການພັດທະນາ ແລະ ອອກແບບຜະລິດຕະພັນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.

ມາດຕາ 46(ໃໝ່) ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໄຄງລ່າງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາພື້ນຖານໄຄງລ່າງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຫ້າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໄຄງລ່າງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງເຂດອຸດສາຫະກຳ, ມີຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອການສົ່ງອອກ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.

ຜູ້ລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໄຄງລ່າງດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບົງບກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 47(ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ ຫຼື ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ ຫຼື ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບົງບກິດໝາຍ ເພື່ອສະດວກໃນການຄຸ້ມຄອງ, ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການຕໍ່ລອງທາງທຸລະກິດ ແນໃສ່ສ້າງຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ມີການພັດທະນາທີ່ໜັນຄົງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື້ອງ.

ມາດຕາ 48(ປັບປຸງ) ການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ ຫຼື ສູນຄົ້ນຄວ້າທິດລອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຫ້າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ ຫຼື ສູນຄົ້ນຄວ້າທິດລອງ ແລະ ຜິກອົບຮົມ ທາງດ້ານວິຊາການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ, ການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ, ການ

ພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ, ມາດຕະຖານອຸດສາຫະກຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມອຸດສາຫະກຳ, ເຄີມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ ອຸດສາຫະກຳປຸ່ງແຕ່ງອື່ນ.

ພາກທີ IV

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ດໍາເນີນກົດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ມາດຕາ 49(ປັບປຸງ) ສີດ ຂອງຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການ

ផ្នែកបិន្ទុការងារនៃក្រសួងអប់រំត្រូវមិនមែនជាប្រព័ន្ធផ្លូវការណ៍ទេ

1. เป็นเจ้ากิจมະสิดໂຮງງານ ແລະ ພາກຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການດໍາເນີນກົດຈະການ;
  2. ກໍ່ສ້າງສິ່ງບຸກສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກ, ອຸປະກອນຕ່າງໆ ເພື່ອການດໍາເນີນກົດຈະການໄຮງງານ ຕາມລະບູບກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
  3. ເຄື່ອນໄຫວຕາມໃບຢັ້ງຢືນດໍາເນີນກົດຈະການໄຮງງານ;
  4. ສາມາດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ, ການສິ່ງເສີມ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການແນະນຳຈາກລັດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ຫາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບການດໍາເນີນກົດຈະການໄຮງງານ;
  5. ໃຫ້ເຊົ່າ, ໂອນ, ມອບ, ສືບຫອດ, ຊື້, ຂາຍ, ຂະຫຍາຍ ແລະ ຍຸດເຊົ່າ ກົດຈະການໄຮງງານ ຕາມລະບູບການ;
  6. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງຕົນຕາມກົດໝາຍ;
  7. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບູບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 50(ປັບປຸງ) ພັນທະ ຂອງຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການໄສເງົາ

7. ລາຍງານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສໍາຫຼວດທາງລັດຖະການ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ
ການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຮງງານຕາມທີ່ກິດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້;
8. ແຈ້ງເຫດຜົນຂອງການຢຸດເຊົາຂໍ້ວຄາວ, ຖາວອນ ຫຼື ການລົ້ມລະລາຍ ໃຫ້ຂະແໜງ
ການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
9. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົງບົກິດໝາຍ;
10. ປະຕິບັດພັນຫະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບົງບົກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ V

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 51(ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ແລະພະນັກງານ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອໍານາດ, ໜ້າທີ່, ຕໍາແໜ່ງ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ຫຼື ມີວິທີການອື່ນທຸກຮູບແບບ;
2. ຮັບສິນບິນ;
3. ເມີນເສີຍຕໍ່ການລາຍງານ ກ່ຽວກັບໂຮງງານທີ່ເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ
ລະບົງບົກິດໝາຍ;
4. ເປີດເຜີຍເອກະສານລັບຂອງຊາດ, ຂອງລັດຖະການ ແລະ ຜູ້ປະກອບການໂຮງງານ;
5. ກິດໜ່ວງ, ຖ່ວງດີງ ເອກະສານ ຫຼື ບອມແປງລາຍເຊັນຜູ້ມີອໍານາດ;
6. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບົງບົກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 52(ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການ

ຫ້າມຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ແລະ ດໍາເນີນກິດຈະການໂຮງງານ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລະບົງບົກິດໝາຍ;
2. ຕັ້ງໂຮງງານຢູ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ຫຼື ເຂດຫວາງຫ້າມທາງການ;
3. ໃຫ້ສິນບິນ;
4. ເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການໄດຍໍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບໃບຢັ້ງຍືນດໍາເນີນກິດຈະການໂຮງງານ;
5. ນຳວັດຖຸດິບ ແລະ ແຮງງານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກິດໝາຍເຂົ້າໂຮງງານ;
6. ນຳໃຊ້ຫາດເຄີມອັນຕະລາຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ຕັດກົວ, ກະແຈ ຫຼື ໄສ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາໂຮງງານໜີບໃສ່ເຄື່ອງຈັກ;
8. ປັນຊື່ໂຮງງານ, ຂາຍ, ເຂົ້າ ຫຼື ປັນຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການໂຮງງານ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງ
ກັບລະບົງບົກິດໝາຍ;

9. បរមແປງເອກສານ, បົດບັງຂໍ້ມູນຄວາມຈິງ, ຂັດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບ
ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ບ່ອຍ ຫຼື ຖື່ມ ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການບໍ່ບັດຕາມລະບຸງບການ;
11. ມີພິດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບຸງບກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 53(ໃໝ່) ຂຶ້ມຳສຳລັບການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ການການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີ ພິດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກໃບຢັ້ງຢືນດໍາເນີນກົດຈະການໂຮງງານທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຕົນ ຫຼື
ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຸງບກິດໝາຍ;
2. ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບຢັ້ງຢືນດໍາເນີນກົດຈະການໂຮງງານ ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ສິດ ແລະ ໜ້າ
ທີ່ຂອງຕົນ;
3. ສ້າງອຸປະສົກ, ສິ່ງກົດຂວາງ ຫຼື ຂັດຂວາງໃນທຸກຮູບການ ເກີນຂອບເຂດສິດ ແລະ
ໜ້າທີ່ ຕ່ວງກາງສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
4. ອະນຸຍາດທຸກຮູບແບບ ໃຫ້ໂຮງງານເຄື່ອນໄຫວກົດຈະການ ທີ່ບໍ່ມີໃບຢັ້ງຢືນດໍາເນີນ
ກົດຈະການໂຮງງານ ຫຼື ບໍ່ລາຍງານກ່ຽວກັບການດໍາເນີນກົດຈະການໂຮງງານ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ;
5. ມີພິດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບຸງບກິດໝາຍ.

ພາກທີ VI ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 54(ໃໝ່) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ສາມາດຕາໄໝ່ມີ ຕາມຮູບການ
ໄດ້ໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນິປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ;
3. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
4. ການແກ້ໄຂດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
5. ການຮອງຟ້ອງຕໍ່ສານ;
6. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 55(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນິປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ ໃຫ້ຄຸ້ງກໍລະນີພະຍາຍາມແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ດ້ວຍການປຶກສາ
ຫາລື ແລະ ປະນິປະນອມກັນ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 56(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ສາມາດປະນິປະນອມ ກັນໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ.

ມາດຕາ 57(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂຫາງດ້ານບໍລິຫານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ມິຕີບຸກຄົນ ສາມາດສະເໜີມາຢັງຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາຄືນຂໍ້ຕົກລົງໃນການປະຕິເສດໃບອະນຸຍາດ, ປະຕິເສດການໃຫ້ສິດ ຫຼື ໂຈະ ຖອນ ໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ການໃຫ້ສິດ. ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແກ້ໄຂຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ສາມສີບວນ ລັດຖະການ. ການທີ່ບໍ່ມີຄໍາຕອບ ຕໍ່ຂໍ້ສະເໜີ ຫຼື ຂໍ້ຄັດຄ້ານ ເມື່ອຮອດກຳນົດ ເວລາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືວ່າເປັນການຕົກລົງທີ່ປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີ ຫຼື ຂໍ້ຄັດຄ້ານນັ້ນ.

ຖ້າຜູ້ສະເໜີຫາກບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຕົກລົງ ຫ້າງໃນກໍລະນີທີ່ການສະເໜີອຸທອນ ຫາກຖືກປະຕິເສດ ໂດຍການທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບນັ້ນ ຜູ້ສະເໜີສາມາດອຸທອນກໍລະນີດັ່ງກ່າວໄປຍັງສານ ເພື່ອໃຫ້ມີການແກ້ໄຂ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 58(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດ ແກ້ໄຂ ດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 59(ໃໝ່) ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາ ຂຸນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນນາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 60(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສາກົນ ແລະ ສິນທີສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ພາກທີ VII
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ
ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 61(ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍກົງຫັງເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທິບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
2. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ທ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເຫດສະບານ.

ມາດຕາ 62(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ກຳນົດ ນະໂໄຍບາຍ, ແຜນຢຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພື້ຈາລະນາ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍເພື່ອສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພື້ຈາລະນາ ຮັບຮອງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ, ປັບປຸງລະບຽບການ ພ້ອມທັງໄຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ຂຶ້ນທີ່ ແລະ ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
4. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ອອກ ຫຼື ຍົກເລີກ ໃບຢັ້ງຍືນ ການຂັ້ນທະບຽນ ທາດເຄີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍສໍາລັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
5. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຫຼຸກລະດັບ ໂດຍສົມທິບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
6. ອອກ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກ ໃບຢັ້ງຍືນດໍາເນີນກິດຈະການໂຮງງານຂະໜາດໃຫຍ່;
7. ຕິດຕາມ ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ;
8. ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນຂະບວນການວິໄຈ, ພິດລອງ ແລະ ຢັ້ງຍືນຜະລິດຕະພັນ;

9. ສ້າງກົນໄກການແກ້ໄຂຂໍ້ຂດແຍ່ງທາງດ້ານບໍລິຫານ ເພື່ອພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງອຸທອນ
ຂໍຕິກລົງດ້ານບໍລິຫານ ຂອງຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກ່ຽວກັບວິງກາງານອຸດສາຫະກຳ
ບຸງແຕ່;

10. ສ້າງບຸກຄະລາກອນທັງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ
ສິ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳ;

11. ສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່;

12. ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ແລະ ຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມ ການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳ,
ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ເພື່ອການສິ່ງອອກ ຕາມພາລະປິດບາດຂອງຕົນ;

13. ປະສານສິມທີບັນດາຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິ
ບັດລະບຽບການເຕັກນິກໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີລະບຽບການ ແລະ ການກວດກາ ທີ່ຊົ້ວ້າຊື່ອນ
ກັນ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ;

14. ພິວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວິງກາງານ
ອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່;

15. ປະເມີນຜົນ, ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິງກາງານອຸດສາ
ຫະກຳບຸງແຕ່ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

16. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ພັນຍົງທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 63(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນຍົງທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ
ໃນການຄຸ້ມຄອງວິງກາງານອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
ແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ພັນຍົງທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ຜັນຂະໜາຍບັນດາທິດທາງ, ແຜນຢຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ,
ແຜນພັດທະນາອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່;

2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກິດໝາຍ ກ່ຽວກັບວິງກາງານອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ ພ້ອມທັງ
ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ຊັ້ນທີ່ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກິດໝາຍ;

3. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການ
ອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່;

4. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ການນຳເຂົາ, ສິ່ງອອກ ແລະ ນຳໃຊ້ຫາດເຄີມ ສໍາລັບອຸດສາ
ຫະກຳບຸງແຕ່;

5. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ຫຼຸກລະດັບ
ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຂອງຕົນ ໂດຍສິມທີບັນດາພະແນກການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. ອອກ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກ ໃບຢັ້ງຍືນດໍາເນີນກິດຈະການໂຮງງານ ຂະໜາດ
ນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງ;

7. ສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ເພື່ອປັບປຸງ, ດັດແກ້, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກກິດຈະການໂຮງ
ງານຂະໜາດໃຫຍ່ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຜິດລະບຽບກິດໝາຍ;

มาตรา 64(ปั๊บปุ๊) สิด และ หน้าที่ ของหัวหน้าอุดสาขหัวหน้า และ งานถ้า เมือง, เกิดสเหบาน
ในการคุ้มครองวุฒิการอุดสาขหัวหน้าปุ๊แต่ หัวหน้าอุดสาขหัวหน้า และ งานถ้า
เมือง, เกิดสเหบาน มี สิด และ หน้าที่ ตามขอบเขตความรับผิดชอบของติน ดังนี้:

1. ເຜີຍແຜ່, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ກິດໝາຍ, ຂຶ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ ແລະ ຄໍາແນະນຳ ກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
  2. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
  3. ຕິດຕາມ ຫາດເມື່ອ ເລີ່ມ ສິ່ງເສດຖະກິອນຕະລາຍ ຫຼິ້ນໃຊ້ໃນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕາມການກໍານົດ;
  4. ອຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງທຸກລະດັບພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນ;

5. ອອກ, ໄຈະ, ຖອນ, ຍິກເລີກ ໃບຢັ້ງຢືນດໍາເນີນກົດຈະການໂຮງງານ ຕາມການ
ມອບໝາຍຂອງແຂວງ, ນະຄອນ;
6. ສະເໜີຕໍ່ ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ປັບປຸງ, ດັດແກ້, ໄຈະ ຫຼື ຍິກເລີກກົດຈະການໂຮງງານ
ພາຍໃນເມືອງ, ເຫດສາຫະກຳ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຜິດລະບູບກົດໝາຍ;
7. ຕິດຕາມ ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
8. ສ້າງຂະບວນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານບໍລິຫານ ເພື່ອພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຊີ
ທອນ ຂໍ້ຕົກລົງດ້ານບໍລິຫານ ຂອງຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດສາ
ຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
9. ສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
10. ປະສານສົມທີບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ລະບູບການເຕັກນິກໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີລະບູບການ ແລະ ການກວດກາ ທີ່ຊັ້ນຊ້ອນກັນ
ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນ;
11. ປະເມີນຜົນ, ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸດສາ
ຫະກຳປຸງແຕ່ງຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ພັດທະນາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບູບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65(ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັດທະນາທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ພັດທະນາທີ່ປະສານສົມທີບັນດາຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມພາລະ
ບົດບາດຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບູບການເຕັກນິກໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ
ບໍ່ໃຫ້ມີລະບູບການ ແລະ ການກວດກາຊັ້ນຊ້ອນທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນ.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາ

ມາດຕາ 66(ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດູວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸດສາ
ຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 61 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ
ແລະ ຕ້ານການສ້າລາດບັງຫຼວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 67(ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ມີ ເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງຕັ້ງ, ການດຳເນີນ ແລະ ການສິ້ນສຸດ ກິດຈະການໂຮງງານ;
2. ເຕັກນິກຂອງອາຄານ, ລະບົບຄວາມປອດໄພ, ສຸຂານາໄມ ແລະ ຜົນກະທິບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນການຜະລິດ;
3. ຄວາມປອດໄພແຮງງານ ແລະ ການນຳໃຊ້ແຮງງານ;
4. ຜະລິດຕະພັນອຸດສາຫະກຳ;
5. ການປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການໂຮງງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 68(ປັບປຸງ) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 67 ມີ ຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະຫັນຫັນ.

ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການ ແລະ ມີກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເນື້ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຂຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ແບບກະຫັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຂີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ສາມາດດໍາເນີນການກວດກາດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕິວິຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 69(ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ມືຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະກອບສ່ວນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຢໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 70(ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ,
ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ່, ໄຊແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ຫຼື ລົງໂຫດທາງອາຍາຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເປົາ ຫຼື
ໜັກ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 71(ປັບປຸງ) ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ມີລັກສະນະເປົາ ເປັນຕັ້ງ
ທຳອິດ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ຫຼື ສຶກສາອົບຮົມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 72(ໃໝ່) ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການລະເມີດຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້
ຖືກກ່າວເຕືອນ ຫຼື ສຶກສາອົບຮົມມາກ່ອນແລ້ວ ແລະ ບໍ່ມີອີງປະກອບຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ
ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 73(ປັບປຸງ) ມາດຕະການປັບໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງ
ອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ່ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ຂຶ່ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆຫາກ.

ມາດຕາ 74(ໃໝ່) ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຂຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່
ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໜູ້ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ຕ້ອງໄຊແທນຄ່າເສັຍຫາຍຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 75(ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທາກເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ເປັນຕົ້ນ ປອມແປງ
ເອກະສານ, ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງໄຮງ່ງານ ຂຶ່ງພາໃຫ້ມີການບາດ
ເຈັບ, ເສັຍອົງຄະ ຫຼື ເສັຍຊີວິດ ຈະຖືກລົງໂຫດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ.

ມາດຕາ 76(ປັບປຸງ) ມາດຕະການໂຫດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂຫດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 75 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ລະເມີດຢ່າງຈະຖືກ
ປະຕິບັດມາດຕະການໂຫດເພີ່ມອີກ ເປັນຕົ້ນ ໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບຢ້າງຍືນດຳເນີນກິດຈະການໄຮງ່ງານ.

ພາກທີ IX

ບົດບັນຍັດສຸດຫ້າຍ

ມາດຕາ 77 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 78 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິ
ປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດີລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະ
ການ ສືບຫ້າວັນ.

ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດໍາເນີນກົດຈະການ ກ່ອນການປະ
ກາດໃຊ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼືບໜັນມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ມີລະບຽບການແນ່ນໃບປະຕິບັດສະເພາະ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປັບປຸງແຫນນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງ ສະບັບເລກທີ 01/99/
ສພຊ ລົງວັນທີ 3 ເມສາ 1999.

ຂໍ້ກໍານົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທ້ີຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລວມແຕ່ຖືກຢືນເລີກ.

ປານີ ຢ່າຊ່າຕັ້ງ